

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Gfv.VII.30.209/2019/5.

A tanács tagjai: Dr. Farkas Attila a tanács elnöke
. Gáspár Mónika előadó bíró
. Csőke Andrea bíró

A felperes:

A felperes képviselője: dr. H.T. kamarai jogtanácsos

Az alperes:

Az alperes képviselője: Leszkoven Ügyvédi Iroda

A per tárgya: hitelszerződésből eredő tartozásért vállalt készfizető kezesség teljesítése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A másodfokú bíróság neve és a felülvizgálni kért jogerős határozat száma:

Debreceni Ítéltábla Pf.I.20.018/2019/5. számú ítélet

Az elsőfokú bíróság neve és a határozatának száma:

Miskolci Törvényszék 19.P.22.289/2017/19. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 500.000 (ötszázezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget, valamint az államnak felhívásra 3.500.000 (hárommillió-ötszázezer) forint le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A **SN** Kft. (a továbbiakban: adós gazdálkodó szervezet) 2005. október 13-án bankgarancia és akkreditív nyújtására megbízási keretszerződést, majd 2008. május 6-án folyószámla hitelszerződést, keretbiztosítéki vagyont terhelő zálogszerződést, keretbiztosítéki ingó, valamint keretbiztosítéki ingatlan jelzálogszerződést kötött a felperessel. Az adós által kötött szerződések további biztosítékaul az adós ügyvezetője, tanúmellett házastársa, az

alperes is készfizető kezességet vállalt a felperessel 2008. május 6-án kötött szerződésben, legfeljebb 80.000.000 Ft összeghatárig.

- [2] A készfizető kezesi szerződés aláírása két ügyleti tanú közreműködésével magánokirati formában, ezen felül - a többi 2008. május 6-i megállapodással együtt - közjegyzői okiratba foglaltan is megtörtént. Az alperessel kötött kezességi szerződés tartalmazta az alperes kötelezettségvállalását arra, hogy az adós nemteljesítése esetén helyette a felperes felé ő maga teljesít, nyilatkozott továbbá, hogy a szerződést elolvasás és értelmezés után, akaratával megegyezőként írja alá.
- [3] Az adós 2010. június 11-ével felszámolás hatálya alá került, felszámolása elrendelésével a felperessel kötött hitelszerződések és bankgarancia alapján 160.217.665 Ft, valamint 20.157 € összegben tartozása esedékessé vált. A felperes követelése az adós elleni felszámolási eljárásban részben, 29.301.291 Ft erejéig megtérült, 24.705.250 Ft pedig leírásra került. A felszámolási eljárást a bíróság az adós jogutód nélküli megszüntetésével a 2015. január 27-én jogerős végzésével befejezte.
- [4] A felperes 2010. október 13-án írásban felszólította az alperest az adós lejárt tartozásának megfizetésére. Az alperes a 2010. október 18-án átvett felhívásban foglaltaknak nem tett eleget, ezért a felperes 2011. július 1-jén végrehajtási eljárás lefolytatását kezdeményezte vele szemben. A közjegyzői okirat záradékolásával az alperessel szemben megindult végrehajtási eljárásban a felperes követeléséből 861.063 Ft megtérült.
- [5] Az alperes 2015. június 29-én keresettel kérte a vele szemben kezdeményezett végrehajtási eljárás megszüntetését, a végrehajtás alapját képező okirat felolvasásának elmaradása, és így az okirat közjegyzői okirati jellegének hiánya miatt. Az ügyben első fokon eljáró Miskolci Járásbíróság a 2015. december 7-én kelt P.22.118/2015/25. számú ítéletével a végrehajtást megszüntette, az elsőfokú ítéletet a Miskolci Törvényszék 2016. március 3-án a 2.Pf.20.129/2016/5. számú ítéletével helybenhagyta.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

- [6] A 2016. szeptember 27-én benyújtott fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelemmel indult, az alperes ellentmondása folytán perré alakult eljárásban a felperes keresetében 79.138.937 Ft megfizetésében kérte az alperes mint kezes marasztalását.
- [7] Az alperes ellenkérelme - elsődlegesen a követelés elévülésére, másodlagosan a kezességi szerződés létre nem jöttére hivatkozással - a kereset elutasítására irányult.

Az első- és a másodfokú határozat

- [8] Az elsőfokú bíróság ítéletével a kereset szerint kötelezte az alperest 79.138.937 Ft és járulékai megfizetésére.
- [9] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.
- [10] A jogerős ítélet indokolása az alperes elévülési kifogását illetően

azt tartalmazta, hogy az elsőfokú ítéletnek az elévülés megszakadása körében kifejtett jogi álláspontja - miszerint a fizetési felszólítás 2010. október 18-i átvételétől számított öt éven belül a felperes a követelés elévülését nem szakította meg, nem volt idetartozó körülményként értékelhető az utóbb megszüntetett végrehajtási eljárást megindító kérelem sem - a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: rPp.) 253. § (3) bekezdése értelmében a másodfokú eljárásban erre vonatkozó fellebbezési támadás hiányában nem volt vizsgálható. Rámutatott ugyanakkor az ítéletábrába, hogy az alperessel szemben jogtalanul, a záradékkal ellátott közjegyzői okirat közokirati jellege nélkül indult és az rPp. 369. § a) pontja alapján ez okból utóbb meg is szüntetett végrehajtási eljárásban foganatosított cselekmények a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: rPtk.) 327. § (3) bekezdésében foglaltakra figyelemmel nem voltak alkalmasak az elévülés megszakítására.

[11] Mindezek azonban nem zárták ki azt, hogy az alperessel szemben kezdeményezett végrehajtási eljárás az elévülés nyugvása körében kerüljön értékelésre. A felperes által elsőként választott igényérvényesítési mód, a közvetlen végrehajtás jogtalanosságát egyedül az idézte elő, hogy a közjegyző a később záradékolt közjegyzői okirat felvétele során nem tartotta be a közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény (a továbbiakban: Közjegyzői tv.) 120. § (1) bekezdés d) pontjában írt kötelezettségét, az okiratot a felek előtt nem olvasta fel. A hivatkozott mulasztás a közjegyző magatartása körébe tartozott, nem volt számon kérhető a feleken. Az alperes hivatkozásától eltérően nem volt megállapítható az ügyben, hogy a közvetlen végrehajtás lehetőségét kizáró eljárási hiba a felperesnek felróható okból következett volna be, figyelemmel arra is, hogy a hiba a Közjegyzői tv. 120. § (1) bekezdés d) pontjának megsértésével kiállított közjegyzői okiratból magából nem tűnt ki, az irat formailag és tartalmilag egyaránt jogszerűnek tűnt. A felperes ezért követelése esedékessé válásakor, 2010. október 18-án alappal feltételezte a közjegyzői okirat birtokában igénye érvényesíthetőségét közvetlen végrehajtás útján. Hangsúlyozta a másodfokú bíróság a bírói gyakorlat (BH2014. 151.) alapján, hogy bár nyitva állt a felperes előtt a közjegyzői okirat záradékolása mellett a követelés peres eljárásban való érvényesítése is, a végrehajtási kényszer közvetlen alkalmazásának lehetősége miatt a végrehajtási cselekmény volt célravezetőnek, az elévülés megszakításával járó igényérvényesítési lépésnek tekinthető. Megjegyezte továbbá, hogy a felperes kérelmére a végrehajtás elrendelése, a végrehajtási eljárás négy évet meghaladó időtartama, a felperes követelésének részbeni megtérülése az eljárásban egyaránt azt a látszatot erősítette, hogy a felperes által választott igényérvényesítés jogszerű.

[12] A felperes az önhibáján kívüli tévedését abban, hogy követelése közvetlen végrehajtás útján érvényesíthető, a végrehajtást

megszüntető jogerős ítélet [rPp. 229. § (1) bekezdés] alapján ismerhette fel; eddig az időpontig a követelés elévülése nyugodott, ettől számított egy éven belül pedig a felperes határidőben fordult bírósághoz a fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelme előterjesztésével.

- [13] A másodfokú bíróság - az elsőfokú ítélet indokaival egyetértve - megalapozatlannak találta az alperes arra alapított védekezését is, hogy a felek között nem jött létre a készfizető kezési szerződés. Rögzítette az ítélet tábla, hogy az rPtk. 205/B. § (1) bekezdésében írt feltételek teljesültek az ügyben: abból a tényből, hogy az alperes a kezességi szerződést tartalmazó magánokiratot aláírta, következett egyúttal, hogy a felperes a szerződést, az abban foglalt általános szerződési feltételekkel együtt az alperes rendelkezésére bocsátotta; az alperes a szerződést így fogadta el magára nézve kötelezőnek. Ezen túlmenően az a körülmény, hogy az alperes ténylegesen elolvasta-e az általa aláírt megállapodást, a szerződés létrejötte szempontjából nem bírt jelentőséggel. Az alperes nem háríthatta a vele szerződő félre annak következményét, hogy a megállapodást aláírás előtt nem olvasta el. Figyelemmel arra is, hogy nem merült fel adat a perben a szerződés alperes általi elolvasását az aláírás előtt akadályozó körülményre, nem hivatkozhatott megalapozottan az alperes arra, hogy a szerződés - aláírása ellenére - azért nem jött létre, mert az abban foglaltakat nem ismerte meg. Utalt a másodfokú bíróság az alperes személyes meghallgatására, amely szerint házastársában bízva írta alá a szerződést, ezért azt nem kívánta elolvasni. beszámolt továbbá arról is, hogy elfoglaltsága miatt sietett a szerződés aláírásakor. A másodfokú bíróság következtetése szerint mindezekre figyelemmel annak következményeit, hogy a megjelölt okok miatt az alperes elolvasás nélkül írta alá a kereset alapjául megjelölt szerződést, az alperes köteles viselni, a feltárt körülmények a perbeli szerződés létrejöttét nem akadályozták meg.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [14] Az alperes felülvizsgálati kérelmében - tartalmilag - a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a kereset elutasítását kérte.
- [15] Arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet az rPp. 3. § (3) bekezdésébe, 163. §-ába, 164. § (1) bekezdésébe, 206. § (1) bekezdésébe, valamint az rPtk. 205/B. § (1) bekezdésébe, 326. § (2) bekezdésébe ütköző módon jogszabálysértő.
- [16] A kereseti követelés elévülésével kapcsolatban előadta, hogy nem vezetett az elévülés nyugvásához a felperes önhibájának minősülő magatartása. Téves a jogerős ítélet arra vonatkozó megállapítása is, hogy a felperes a közokirat-készítés hibáját nem észlelhette, hiszen a felperes érdekét szolgáló közokirat felvételénél a képviselője jelen volt, a hiányosságot észlelte. Az anyagi jogszabályok téves értékelése sem volt a felperest igénye érvényesítésében akadályozó, menthető oknak tekinthető. az

igényérvényesítés elmulasztása körében. Téves és jogszabálysértő ezért az ügyben eljáró bíróságok következtetése arra, hogy a felperes a végrehajtást megszüntető jogerős ítéletből szerzett tudomást az általa választott igényérvényesítési mód abszolút alkalmatlanságáról. Állította, hogy a felperes tudta, az okirat nem közokirat. Hangsúlyozta, hogy a felperes az üzleti élet kiemelkedő alanya, megállapíthatóan közrehatott abban, hogy nem készült a közvetlen végrehajtásra alkalmas közokirat, magatartására ezért irányadó az rPtk. 4. § (4) bekezdése, 2. § (2) bekezdése. A felperes önhibájára menthető okként nem hivatkozhat. Utalt a végrehajtás megszüntetése iránt indított perben keresetlevele mellékleteként csatolt nyelvész szakértői véleményre, amely szerint a felperesnek legkésőbb 2015-ben mindenképpen tudomást kellett szereznie a közokirat hiányosságáról. A keresetlevél 2015 júliusi átvételétől számított egy év leteltével, 2016 júliusában eltelt az rPtk. 326. § (2) bekezdésében írt határidő. A kereseti követelés ezért a bírósághoz fordulásig elévült.

- [17] Előadta a fentiekén túl, hogy a kereset alapjául megjelölt blanketta szerződés létrejötte körében az elsőfokú bíróság helyesen - az rPp. 164. § (1) bekezdésének, az rPtk. 205/B. § (1) bekezdésének megfelelően - adott tájékoztatást a bizonyításra szoruló tényekről és a felek bizonyítási kötelezettségéről. Az ügyben eljáró bíróságok ítélező munkája azonban a bizonyítékok értékelése körében jogszabálysértő, mivel nem alkalmazták a felperessel szemben a bizonyítatlanság következményét. Kifejtette, hogy az rPtk. 205/B. § (1) bekezdésében meghatározott feltételek hiányában a perbeli szerződés nem jött létre, nincs szó a feleket érintő szerződéses kötőerőről, a szerződés kikényszeríthetőségéről. A szerződés létrejöttének hiányában hiányzik a felperes keresetjogi joga, kizárt az alperes szerződés szerinti marasztalása. Az rPtk. hivatkozott szabálya az általános szerződési feltétel szerződés részévé válásához megköveteli annak megismerhetővé tételét, valamint elfogadását a másik fél részéről. A perben meghallgatott tanúk a tisztázandó körben értékelhetetlen nyilatkozatot tettek, vonatkozó észrevételeit az alperes a fellebbezésében is kifejtette. Megállapítható, hogy az alperesnek nem volt lehetősége a szerződés megismerésére és elolvasására a közjegyző irodájában. A perben sem a közjegyzői okirat felolvasása, sem egyéb okirat megismerése nem nyert bizonyítást. Az alperes tagadásával szemben a felperes nem igazolta a keretszerződés bankfiókban történt aláírását, nem bizonyította az sem, hogy az alperes a szerződéssel kapcsolatban banki ügyintézővel, képviselővel tárgyalt, egyeztetett. Megjegyezte, hogy a fellebbezéséhez csatolt okirattal igazolta, a magánokirat dátuma szerinti napon nem volt a felperes bankfiókjában. A felek a szerződés tartalmát egyedileg nem tárgyalták meg, a szerződéskötés rendhagyó módja, az általános szerződési feltételekkel való szerződéskötés megkövetelte a szerződés megismerésének lehetővé tételét, amelyhez nem elegendő a szerződés aláírásának ténye. A

felperes nem bizonyította, hogy előzetesen megismertette az okirat tartalmát az alperessel, az alperesnek nem volt reális lehetősége a perbeli szerződés megismerésére, amelyet a végrehajtás megszüntetése iránti perben hozott ítélet is alátámaszt. Utalt arra, hogy személyes meghallgatása alkalmával a közjegyzői irodában történekről nyilatkozott, ahol magánokirattal - amelyre a felperes a keresetét alapozta - nem foglalkoztak. A felperes a magánokirat megismerhetővé tételét a közokirat aláírásának napjára tette, állítása azonban bizonyítatlan maradt.

- [18] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében tartalmi hiányosságai miatt elsődlegesen a felülvizsgálati kérelem elutasítását, másodlagosan a jogerős ítélet hatályban fenntartását kérte. Érdemben egyetértett a jogerős ítélet indokaival.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

- [19] A felülvizsgálati ellenkérelemre tekintettel a Kúria elsőként azt rögzíti, hogy nem volt eljárásjogi akadálya a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálásának az ügyben. Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítéletet az alaptalannak ítélt védekezése mindkét elemét illetően, illetve több, egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozással támadta. A felülvizsgálati kérelem valamennyi támadott rész és hivatkozás tekintetében megfelelt az rPp. 272. § (2) bekezdése elvárásának, miként azt az 1/2016. (II. 15.) PK vélemény értelmezte. A perorvoslati kérelem - a későbbiekben érdemben vizsgáltak szerint - az alapjául megjelölt minden egyes jogszabálysértés vonatkozásában rendelkezett a törvényben meghatározott kötelező tartalmi kellékekkel: tartalmazta - a támadott határozat megjelölésén és a Kúria döntésére irányuló határozott kérelem előadásán túl - a jogszabálysértés szöveges körülírását és azzal összhangban a megsértett konkrét jogszabályhely megjelölését is.
- [20] A Kúria a jogerős ítéletet az rPp. 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta, és az ott megjelölt okokból nem találta azt jogszabálysértőnek.
- [21] A kereseti követelés elévülésének nyugvását illetően a Kúria egyetért az eljárt bíróságok jogi álláspontjával. A közjegyző által ügykörén belül és a megszabott alakban kiállított, az rPp. 195. §-ának (1) bekezdése alá tartozó és a 195. § (7) bekezdése szerint az ellenbizonyításig valódinak tekintendő, formáját és tartalmát tekintve közvetlen végrehajtás alapjául alkalmasnak tűnő közjegyzői okiratot záradékolták, ennek alapján a végrehajtási eljárás az alperessel szemben megindult és részben eredményre is vezetett. A felperes mindaddig, amíg a végrehajtás megszüntetése iránt indított perben a felvett bizonyítás alapján a közjegyzői okiratot - a jogerős ítéletben értékelték szerint - a joghatásaitól meg nem fosztották és a végrehajtást jogerősen meg nem szüntették, menthető okból nem érvényesítette a kereseti követelést peres eljárásban az alperessel szemben. A közjegyzői okirat hibáját nyilvánvalóan nem a felperes okozta, hanem a közjegyző, így az rPtk. 2. § (2)

bekezdésére és 4. § (4) bekezdésére hivatkozás nem foghat helyt, ezt az alperesnek az a véleménye sem alapozhatja meg, mely szerint a közjegyzői okirat elkészítésekor - többek között magával az alperessel együtt - jelen volt felperesi hitelügyintézőknek a közjegyzői okirat hibáját fel kellett volna ismerniük. A végrehajtás megszüntetése iránti pert megindító alperesi keresetlevél és az abban foglaltak alátámasztására csatolt szakértői vélemény pedig - a releváns körülmény vitás jellege miatt - önmagában nem vezethetett az rPtk. 326. § (2) bekezdésének alkalmazását megalapozó menthető ok megszűnéséhez. A közjegyzői okirat perben feltárt hibája vitatásának lehetősége, egyúttal a közvetlen végrehajtáson kívüli igényérvényesítésnek az rPtk. 326. § (2) bekezdése szerinti értelemben vett akadálya a felperes számára azzal szűnt meg, hogy a kérdést a bíróság a végrehajtás megszüntetése iránti perben jogerős ítéletével elbíráltta.

[22] A felülvizsgálati kérelem a kezességi szerződés létrejöttét illetően a bizonyítékok jogszabálysértő mérlegelése miatt, az rPp. 206. § (1) bekezdésének megsértésére hivatkozással állította a jogerős ítélet jogszabálysértő jellegét. Emellett az alperes az rPp. további rendelkezéseinek és az rPtk. 205/B. § (1) bekezdésének megsértésére hivatkozott, alapvetően a bizonyítékok általa hibásnak tartott értékelésén keresztül.

[23] A felülvizsgálati eljárásban azonban - a felülvizsgálati kérelem rendkívüli perorvoslat jellegéből következően - nincs helye a bizonyítékok ismételt egybevetésének és felülmérlegelésének (BH2013.119., BH2002.29.). A jogerős ítélet akkor tekinthető megalapozatlannak a tényállás megállapítása körében és bírálható felül jogszabálysértés miatt az rPp. 206. §-a alapján, ha a tényállás iratellenes, a bizonyítékok mérlegelésének eredménye okszerűtlen. A bizonyítékok mérlegelése abban az esetben tekinthető okszerűtlennek, ha az adott bizonyítékokból kizárt volt a másodfokú bíróság által elfogadott következtetés. Amennyiben a beszerzett bizonyítékok értékelésének eredményeként lehetséges volt, vagyis nem volt kizárt az adott tényállás megállapítása a logika szabályai szerint, az ítéleti tényállás nem bírálható felül, akkor sem, ha a felülvizsgálati eljárásban eljáró bíróság a bizonyítékok egybevetésével más ténybeli következtetésre jutna. A felülmérlegelés tilalmát áttörni engedő hiba, nyilvánvalóan okszerűtlen következtetés pedig akkor állapítható meg, amennyiben a bizonyítékokból csak egyfajta, a felülbírált ítélettől eltérő következtetésre lehetne jutni (BH2013.119., BH2006.403).

[24] A felülvizsgálni kért ítéletnek a lefolytatott bizonyítási eljárás, a csatolt okiratok és a meghallgatott tanúk vallomásának, ezen felül az alperes személyes előadásának értékelése körében nem volt a felülmérlegelés tilalmát áttörni engedő hibája: sem iratellenesség, sem logikai ellentmondás, sem pedig nyilvánvalóan okszerűtlen következtetés. Az ügyben eljáró bíróságok a szükséges körben lefolytatott bizonyítási eljárás eredményének egybevetésével, jogszabálysértés nélkül következtettek a felek

közti szerződés általános szerződési feltételek alkalmazásával megvalósult létrejöttére is.

[25] A felülvizsgálati kérelemre tekintettel rögzíti a Kúria, hogy a szerződési feltételek egyedi megtárgyaltsága az rPtk. 205/A. § (1)-(3) bekezdése értelmében az általános szerződési feltételnek minősítés szempontjából bír jelentőséggel. Ahhoz, hogy valamely szerződési feltétel általános szerződési feltételnek minősüljön, az szükséges, hogy az egyik fél több szerződés megkötése céljából egyoldalúan, a másik fél közreműködése nélkül előre meghatározza; szükséges ezen felül, hogy az így meghatározott feltételeket a felek egyedileg nem tárgyalták meg. Ahhoz ugyanakkor, hogy az így kidolgozott általános szerződési feltételek részévé váljanak a felek szerződésének, a szerződési feltételek tartalma megismerésének lehetővé tételét, továbbá kifejezett vagy ráutaló magatartással való elfogadásukat követeli meg a másik fél részéről az rPtk. 205/B. § jelen ügyben releváns (1) bekezdése.

[26] Kétségtelen tény, hogy a kereset alapjául megjelölt kezességi keretszerződésnek nevezett megállapodást a szerződő felek mindegyike aláírta. A szerződéssel készfizető kezességet vállaló alperes - általa sem vitatottan - az irat valamennyi oldalát ellátta aláírásával, magát a szerződést kezesként így írta alá a megállapodás szövegét követően. A perben a szükséges körben felvett bizonyítás eredménye, az ügyletkötéskor a felperes nevében eljáró képviselő, valamint az okiratot aláíró ügyleti tanúk vallomása, a fellebbezéshez mellékelte okirat mellett sem zárta ki a logika szabályai szerint a jogerős ítélet alapjául elfogadott tényállás megállapítását. Önmagában az, hogy a felperes részéről az ügyletkötés során eljáró alkalmazottak a perbeli szerződés aláírásának konkrét körülményeire nem tudtak visszaemlékezni a szerződéskötést közel tíz évvel követő meghallgatásuk alkalmával, nem vezethetett a tanúvallomások teljes mellőzéséhez és félretételéhez a perben. Értékelhető volt a jogvita elbírálásához a tanúvallomások határozott és egyértelmű tartalma a felperes korabeli szerződéskötési gyakorlatáról, ami kiterjedt a jogügyletek előkészítésére, a kezességi keretszerződésre, a magánokiratba foglalt szerződés bankfiókban való megkötésére ügyleti tanúk alkalmazása esetén, majd a szerződés ezt követő közjegyzői okiratba foglalására. A perbeli szerződést a felperes nevében aláíró egyik képviselő, **F.Á.**, valamint **H.L.** és dr. **Zs.A.A.**, akik a felperes alkalmazottjaiként a 2008. május 6-i megállapodás aláírásának ügyleti tanúi voltak, lényegében egybehangzóan számoltak be arról, hogy ügyleti tanúk szerepe mellett a szerződés magánokirati formában a bankban kerülhetett aláírásra, és azt követte a megállapodás közjegyzői okiratba foglalása a közjegyző előtt. A fellebbezéshez mellékelte kimutatás - tartalmánál fogva, amelyet maga az alperes is csupán a kérdéses nap délelőttjére vonatkoztatott - nem rontotta le az elsőfokú eljárásban felvett bizonyítás eredményét; az alperes előadásával ellentétben nem zárta ki a perbeli megállapodás bankfiókban történt aláírását a felek

részéről.

- [27] Mindebből következően az ügyben eljáró bíróságok jogszabálysértés nélkül következtettek arra, hogy az alperes számára biztosított volt az általános szerződési feltételekkel kidolgozott kezesi szerződés tartalmának megismerése, a részére átadott, tehát fizikailag az alperes rendelkezésére állt irat - nem vitásan megtörtént - aláírását megelőzően. Az általános szerződési feltételeket kidolgozó félként nem volt a felpereshez telepített kötelezettség elmulasztásaként [rPtk. 205/B. § (1) bekezdés], ezáltal a bizonyítás sikertelensége következményeként [rPp. 3. § (3) bekezdés, 164. § (1) bekezdés] a felperes oldalán értékelhető, hogy az alperes anélkül, hogy a megállapodás megismerésében rajta kívül álló tényező gátolta volna, nem élt a szerződés elolvasásának lehetőségével. Az alperes mulasztása az rPtk. 4. § (4) bekezdése alapján az ő terhére esett.
- [28] A kifejtettek értelmében a Kúria az rPp. 275. § (3) bekezdése alapján a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [29] Az eredménytelen felülvizsgálati kérelem alapján az alperes köteles megfizetni a felperes felülvizsgálati eljárási költségét, valamint az illetékfeljegyzési jogra tekintettel le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az rPp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó rPp. 78. § (1) bekezdése, továbbá az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 59. § (1) bekezdése, 74. § (3) bekezdése és a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése szerint. A jogtanácsosi munkadíj összegét a Kúria a kifejtett jogi képviselő mérlegelésével az rPp. 67. § (2) bekezdése szerint irányadó, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3), (5) és (6) bekezdése alapján határozta meg.
- [30] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet az rPp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2020. április 16.

. Farkas Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Gáspár Mónika s.k. előadó bíró, Dr. Csőke Andrea s.k. bíró

A kiadmány hitelül: